

X7 Een Bijbelstudie van Br.Braaksma over het verschil tussen de komst van Jezus voor de Gemeente en de wederkomst van Hem voor Israël en de volkenwereld.

Dit is een groot en veel omvattend onderwerp, dat zeer belangrijk is. Het grote verschil tussen de wederkomst van de Here Jezus voor Zijn Gemeente, en Zijn komst voor Israël en de volken, is gelegen in het feit, dat Zijn Gemeente in een heel andere verhouding tot de Here Jezus staat, dan Israël en de volken-wereld. Het is ook gelegen in het feit, dat Zijn Gemeente een heel andere betrekking heeft tot de Here Jezus, dan Israël en de volken. De komst van de Here Jezus voor Zijn Gemeente beoogt dan ook een geheel ander doel, dan Zijn komst voor Israël en de volken. Het doel voor het komen voor Zijn Gemeente en dat voor Israël en de volkenwereld, is zo geheel verschillend, dat uit hoofde daarvan, Zijn komst voor de Gemeente en Zijn komst voor Israël en de volken onmogelijk samen kunnen gaan, maar dat Zijn komst voor de Gemeente noodzakelijk moet plaatsvinden vóór Zijn komst voor Israël en de volken. Wij willen eerst het verschil in verhouding gaan zien. Jezus Christus is nu Heer en Hoofd van Zijn Gemeente, en daaruit vloeit van zelf voort, dat de Gemeente Hem gehoorzaam en onderdanig is, en Hem ook geheel toebehoort. De verhouding echter is nu van Israël en de volkenwereld tot Jezus Christus, dat zij Hem niet als hun Heer erkennen, maar zij staan onder de heerschappij van de vorst dezer wereld en dat is heel wat anders. Israël en de volken zijn Hem ongehoorzaam en verwerpen Hem. Daarin zien wij dus een groot verschil in verhouding. Het volgende punt van verschil is de betrekking. Allereerst de betrekking, die de Gemeente heeft tot de Here Jezus en de Here Jezus tot de Gemeente: de u Gemeente is dood van Zijn dood en leven van Zijn leven; zij heeft een wonderbaar heerlijke levensgemeenschap met Hem en deze levensgemeenschap wordt tot uitdrukking gebracht in de Schrift onder de volgende beelden. Ten eerste: als Hoofd en de leden van één Lichaam; ten tweede: als wijnstok en ranken van één levensorganisme; en ten derde als man en vrouw. Want voor de Nieuw Testamentische Gemeente is de Here Jezus het Lam Gods, de Hemelbruidegom, en de Gemeente is nu de Bruid des Lams, en straks, als Hij op aarde wederkomt, is zij de vrouw des Lams geworden. Hier over is nog al wat verwarring, want de één zegt, dat de Gemeente Zijn Lichaam is, en dat de Bruid Israël is; maar de Schrift zegt ons duidelijk en klaar, dat de Gemeente beiden is. Dit vinden wij o.a. duidelijk afgebeeld in Adam en Eva: Adam is een voor-type van Christus, want Hij is immers de laatste Adam. En zoals God uit Adam de vrouw nam, waartoe Hij over hem een diepe slaap deed komen, waarvan letterlijk staat, dat het een slaap des doods was, zijn zijde opende en een rib nam, die het dichtst aan Zijn hart lag en met zijn vlees en bloed een vrouw bouwde, zo was zij nu been van zijn been, vlees van zijn vlees en bloed van zijn bloed en dus zijn lichaam. Dat deel werd uit Adams lichaam genomen en nu is zijn lichaam niet meer compleet, maar alleen compleet met die vrouw. Dit geheimenis is groot, zegt Paulus, ziende op Christus en de Gemeente (Ef. 5 vers 32). In dit hoofdstuk Ef. 5 zien wij, hoe Paulus de Gemeente om beurten lichaam en Bruid noemt. Dan gaan wij ook iets er van zien, wat het doel is van de Gemeente. Dit wil ik er even terloops bijhalen, want velen denken, dat, als de Gemeente straks weggenomen is, dat zij dan een soort renteniersleven gaat krijgen! Maar waarom gaf God aan Adam een vrouw? Opdat Adam vruchtbaar kon worden, en zo is de Gemeente daartoe ook bestemd, opdat Jezus vruchtbaar zal worden voor heel de schepping. Nu gaan wij verder met de betrekking die er is tussen Christus en Israël en de volken. Noch Israël, noch de volkenwereld hebben Hem aangenomen en daarom hebben zij het leven niet. Wie de Zoon heeft, heeft het leven, maar wie de

Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet (1 Joh. 5 vers 12). Zij zijn dus dood door hun overtredingen, en dat is een heel andere betrekking tot Christus, daar de Gemeente leven is van Zijn leven. Israël en de volken leven dus nog het leven van de oude mens, zij liggen daar in de zonde en hebben dus het leven van deze wereld. Wat is de wereld? De wereld is het lichaam van de duivel, waardoor hij zich openbaart, terwijl de Gemeente het Lichaam van Christus is, waardoor Christus Zich openbaart. Wij hebben nu de betrekking tussen Christus en de Gemeente, en tussen de Gemeente en Christus gezien. Nu ook even de betrekking tot de Vader. De Gemeente bestaat uit kinderen Gods, kinderen des lichts en des vredes, geliefden des Vaders, terwijl Israël en de volken kinderen des toorns zijn, over wie ook de toorn Gods zal komen; en dit is zeer belangrijk in verband met deze tweede komst.

Nu komen wij aan het derde punt en dat is het grote verschil in het doel. Het doel van Jezus wederkomst voor de Gemeente kunnen wij verdelen in tweeën.

Het eerste heerlijke doel is, om Zijn verlossingswerk aan de Gemeente te voltooien door haar te volmaken. Het tweede punt van dit doel is, om Zich met zijn Gemeente te verenigen als Hoofd met de leden, en haar te brengen naar de plaats van haar bestemming, opdat zij daar voor eeuwig met Hem verbonden, tezamen met Hem haar roeping zal gaan vervullen. Dat is geweldig! Het is zeer belangrijk hierover enige Bijbelplaatsen na te slaan. Er zijn vandaag velen, die denken, dat de verlossing al voltooid is. Ja, van Godswege is de verlossing voltooid in Zijn Zoon, maar van onze zijde bezien, moet het ook nog voltooid worden, en dat is pas bij zijn komst. Jezus Zelf leert ons in Lucas 21 vers 28: "Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt". Wij zijn hier in hope zalig door het geloof en niet door aanschouwen. Als deze dingen beginnen te geschieden, dan komt Hij, om hen, die waardig gekeurd worden om voor Zijn aangezicht te verschijnen, te verlossen. De Heilige Geest heeft ons dat ook door de mond van Paulus duidelijk gemaakt. In Phil.3 vers 20 en 21 lezen wij: Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij den Here Jezus Christus als Verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt naar de kracht, waarmede Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen". Deze verlossing betreft dus ons vernederd lichaam, Ditzelfde wordt ons ook geleerd in Rom. 8. Dit woord wordt dikwijls verkeerd uitgelegd, alsof de zonen Gods nu reeds openbaar moeten komen; maar dan kent men de Schrift niet en haalt deze uit haar verband. In vers 19 staat: "Want met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods" .Dit is de volwassen, volmaakte Gemeente. Wanneer is dat? Het Woord zegt in vers 23: "En niet alleen zij (die schepping) ,maar ook wij zelf (kinderen Gods, leden van de Gemeente) wij, die den Geest als eerste gave ontvangen hebben, zuchten bij ons zelf in de verwachting van het zoonschap: de verlossing van ons lichaam" .Wij zijn dus reeds kinderen Gods, maar die volmaaktheid kan nog niet komen, daar dit zoonschap duidt op de volwassen zoon, d.w.z. dat Christus volledig in ons 'gestalte gekregen zal hebben. Wanneer zal dat zijn? Als Jezus wederkomt voor zijn Gemeente, en ons zal verlossen van dit vernederde lichaam. De Gemeente kan dus niet openbaar worden in deze tijd, want dat zou in volledige strijd zijn met het plan Gods en het Woord Gods. Ook zien wij dit in Ef. 1 vers 13 en 14: "In Hem (Christus) zijt ook gij, nadat gij het woord der waarheid het evangelie uwer behoudenis, hebt gehoord; in Hem zijt gij, toen gij gelovig werd ook verzegeld met den Heiligen Geest der belofte, die een onderpand is van onze erfenis, tot verlossing van het volk". Wat zien wij dus? Dat wij de Heilige Geest ontvangen hebben, als een onderpand van de erfenis en van de verlossing m.a.w. de volledige verlossing bezitten wij nu nog niet,

maar de Heilige Geest is ons als onderpand gegeven van die verlossing. Dit zegt ook Ef, 4 vers 30: "En bedroeft den Heiligen Geest Gods niet, door wien gij verzegeld zijt tegen (tot) den dag der verlossing". De Heilige Geest is dus als onderpand ons gegeven, totdat Jezus wederkomt voor zijn Gemeente; de dag der verlossing.

Nu gaan wij over tot het doel van Jezus komst voor Israël en de volkenwereld. Dit is heel iets anders en wij kunnen ook dit in twee punten verdelen, zoals wij ook bij de Gemeente twee punten zagen. Het eerste doel daarvan is, om zijn vijanden onder zijn voeten te leggen, wat wij kunnen onder verdelen in: A. het vernietigen van het gehele valse godsdienstige systeem van deze wereld, dat door de Bijbel het grote Babylon genoemd wordt (Openb. 18) ,waaraan men vandaag al zo druk aan het bouwen is in de Oecumene B. het onttronen van de vorst van deze wereld en heel zijn heerschappij en aanhang. Sommigen zeggen, dat satan onttroond is, maar dat is niet waar! Jezus heeft satan overwonnen, maar hij is nog niet onttronen (Hebr. 2 vers 14 en 15). Het gaat dus hier om de vorst van deze wereld en heel zijn aanhang te onttronen en zijn wereldrijk te vernietigen ;ik zeg niet deze wereld zelf, maar dat rijk, dat stelsel, dat systeem, Zowel in Dan. 2 als in Dan. 7 wordt ons duidelijk gezegd, dat Jezus dat hele Wereldbeeld zal vermorzelen, als Hij komt. Al de -ismen en de regeringsvormen van deze wereld worden totaal verpulverd en dan komt de Christocratie. Punt één van dat doel is dus om Zijn vijanden onder Zijn voeten te leggen. Punt twee is: om het verblinde overblijfsel van Israël en de volken tot bekering en wedergeboorte te brengen, en onder hen en met hen Zijn Koninkrijk op te richten. Dit wordt in de Bijbel "het herstel van alle dingen" genoemd of het Duizendjarig Vrederijk. Het is een overblijfsel van Israël, want de Schrift leert ons, dat tweederde van Israël uitgeroeid zal worden, maar dat eenderde van het volk tot bekering en wedergeboorte komt en dat zal dan de eerste wedergeboren natie zijn. Vandaag kennen wij geen wedergeboren naties, want de Gemeente is een uitroeping uit alle naties en volken, de eerstelingen. Men noemt Nederland wel eens een Christelijke natie, maar dit is een grote dwaasheid, Nederland en heel Europa gaan naar een volslagen heidendom terug. In nieuwe stromingen, die opkomen, zijn er predikanten, die leren dat God dood is. Zij noemen zich Christenen, maar God is volgens hen dood. Het is volslagen heidendom. Ja, want het Romeinse Rijk wordt weer hersteld. Laten wij ons hier toch niet over verwonderen, want op niet één theologische academie geloven, zij meer, dat de Bijbel Gods Woord is.

Wij hebben gezien, dat Jezus ten eerste voor de Gemeente als Verlosser komt. Ten tweede komt Hij als haar Heer, daarom zal de Gemeente voor Zijn Rechterstoel geplaatst worden. Voor die rechterstoel (Grieks "Bèma", dat verheven zetel betekent) komt alleen de Gemeente, en het gaat er daar niet om, of men wel of niet behouden is, want de Gemeente is behouden, maar daar wordt een ieder zijn plaats gegeven. waartoe Jezus hem bestemd heeft in Zijn Lichaam, en zo krijgt ieder loon en kroon, naar dat hij gedaan heeft na zijn bekering. Sommigen echter zullen naakt ingaan, want al wat zij gedaan hebben, zogenaamd voor de Heer, was of uit eigenbelang, of uit een ijver voor een bepaalde groep. De Heer zegt in Openb. 22 vers 12: "Ik kom spoedig, en Mijn loon is bij Mij". En de Schrift spreekt zelfs over vijf kronen, maar allen gaan in, want zij zijn "Zijn Lichaam". Waarom? Omdat wij alleen uit genade volkomen behouden worden. Ieder die Jezus heeft aangenomen, is behouden en komt "niet meer in het oordeel, want het oordeel is over ons voltrokken op het kruis van Golgotha, daarom komen wij niet ten tweede male onder het oordeel van Gods gerichten in de grote verdrukking. Allen, die Hem aangenomen hebben, zijn met Hem gekruisigd; want Zijn kruisdood is onze dood geworden, en wij zeggen: "Heer, Gij stierf voor mij en nu leef ik niet meer, maar Gij leeft in mij en Gij zijt nu mijn leven en

mijn opstandig Heer!" Dit is ons uit genade geschonken, maar wat wij daarna in het lichaam gedaan hebben, hetzij goed of kwaad, dat komt voor de rechterstoel openbaar.

Ten derde komt Hij als Hoofd, om alle leden tot Zich te vergaderen, en zo worden allen, dus ook de in Christus ontslapenen met het Hoofd verenigd en dan zal het Lichaam compleet zijn en kan het als één Lichaam in volmaaktheid functioneren. Daarom behoort het voltooiën van het verlossingswerk, waar de Heer nu mee bezig is, ook het voltallig maken van de Gemeente, want zolang er één lid van het Lichaam ontbreekt, is het Lichaam nog niet volmaakt. Ten vierde komt Jezus als Hemelbruidegom, want Hij zal Zich ook verenigen met die Gemeente als de Bruid des Lams, en dit is in het bijzonder het loon voor Zijn kruislijden, dat de Vader Hem daarvoor geeft, zoals de Schrift ons dit zegt. In Israël waren de eerstelingen voor de priester vanwege hun dienst; en Jezus is de Hogepriester en de Gemeente zijn de eerstelingen, die bijzonder voor Hem zijn. Daarom zegt Hij ook in het Hogepriesterlijk gebed tot zevenmaal toe: "Vader, degenen, die Gij Mij gegeven hebt". Wij zijn de gegevenen. Het doel van Jezus komst voor Israël en de volken was immers, om Zijn vijanden onder Zijn voeten te leggen en om het verblinde overblijfsel van Israël en de volken tot bekering en wedergeboorte te brengen en het Koninkrijk op te richten. Daartoe komt Jezus ten eerste om Zich met zijn Gemeente te openbaren voor aller oog, want zij moeten zien, in Wien zij gestoken hebben. Ten tweede komt Hij als Koning der koningen, Here der heren, om gericht te houden over Zijn vijanden, over Israël en de volken en om Zijn Rijk op te richten. Als Jezus wederkomt voor Israël en de volken, dan komt Hij als Koning der koningen, dat betekent, dat Hij niet alleen komt, maar met de Gemeente, die dan koningen zullen zijn. Zo komt Hij ook als Heer der heren, want Hij komt weder met Zijn heiligen.

Nu willen wij eerst zien naar het verschil in de plaats van Zijn komst. Voor de Gemeente lezen wij Joh, 14 vers 2 - 5: "In het huis mijns Vaders zijn vele woningen - anders zou Ik het u gezegd hebben- (Hier spreekt Jezus tot zijn discipelen en door de apostelen tot zijn Gemeente) want Ik ga heen om u plaats te bereiden; en wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben. Hieruit, zien wij, dat Jezus, als Hij wederkomt voor Zijn Gemeente, helemaal niet op deze aarde komt, maar zijn Gemeente tot Zich neemt, en 'dat vindt plaats tussen het Vaderhuis en de aarde in, dus ergens in de luchtlagen hierboven, zoals hier duidelijk staat: "Kom Ik weder en zal u tot Mij nemen".

Hij komt niet tot ons op de aarde, maar wij gaan naar Hem, "opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben". Hij brengt dus Zijn Gemeente in het Vaderhuis. In Joh. 17 vinden wij Zijn hogepriesterlijk werk. Dit gebed is opgeschreven voor ons, opdat wij weten, wat Zijn werk nu is, waarvoor Hij bidt. Wij moeten wel opletten, wat Jezus hier zegt in vers 9: "Ik bid voor hen; (degenen, die God Hem gegeven heeft, zijn gemeente) niet voor de wereld bid Ik U". Hij is nú geen Hogepriester voor de wereld en voor de volken, maar voor zijn Gemeente, Het is tot haar volmaking en waar loopt dat op uit? Vers 24: "Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt Ik wil, dat, waar Ik ben (dat is daar in de heerlijkheid bij de Vader), ook zij bij Mij zijn, om Mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt". Het hele hogepriesterlijke werk op aarde, bestaat hieruit, dat wij klaargemaakt worden voor die plaats. Hij zegt: "Ik ga heen om u plaats te bereiden". Dit is het doel van zijn hogepriesterlijk werk, om Zijn Gemeente klaar te maken voor die heerlijkheid. En als Hij daarmee klaar is, zal Hij direct Zijn Gemeente opnemen en daar brengen. Hoe dit zal plaatsvinden is later geopenbaard geworden door de Heilige Geest aan de apostelen, zoals wij b.v. vinden opgetekend in Thess. 4

vers 15 - 18: "Want dit zeggen wij u met een woord des Heren: wij, levenden (en Hij spreekt hier tot de Gemeente), die achterblijven tot de komst des Heren (de komst "voor de Gemeente), zullen in geen geval den ontslapenen voorgaan, want de Here zelf zal op een teken, bij het roepen van een aartsengel en bij' het geklank ener bazuin Gods, nederdalen van den hemel. en zij, die in Christus gestorven zijn (de anderen niet, want die blijven liggen), zullen het eerst opstaan (zoals Jezus opstond); daarna zullen wij, levenden, samen met hen, op de wolken in een oogwenk weggevoerd worden, den Here tegemoet in de lucht, en zo zullen wij altijd met den Here wezen". Waar komt Hij? In de lucht, niet op de aarde. Het doel van Zijn komst voor de Gemeente is dus, om Zijn heerlijk verlossingswerk te voltooien door haar te volmaken. Wij zijn met Hem gekruisigd, gestorven, begraven en opgestaan, maar wij hebben het opstandingslichaam nog niet. Zoals Jezus op de Paasmorgen in het verheerlijkte lichaam van tussen de doden uit opstond, terwijl de anderen bleven liggen, zó moeten ook wij, levenden, die Hem toebehoren, op precies dezelfde wijze in een punt des tijds veranderd worden en het verheerlijkte lichaam ontvangen; maar die in Christus ontslapen zijn, zullen ook opstaan van tussen de doden uit in het verheerlijkte lichaam en dan tezamen de Heer tegemoet gaan. Dat is pas onze verlossing, en dan komt de Gemeente voor de rechterstoel. Hier komen onbeleden zonden openbaar en er zullen heel wat kinderen Gods Zijn, die onbeleden zonden hebben, maar in het licht van Christus komt alles openbaar en moeten wij het daar met elkander in orde maken. Het is vergeven om Zijns naams wil, maar het moet dan daar beleden worden, en dat is tot onze schade. Daarom spreekt 1 Joh, 2 vers 28b er ook over, dat wij niet beschaamd zullen staan bij Zijn komst, want dit kan. Zoals dus Jezus ten hemel voer, zo zullen wij als Zijn Lichaam ook ten hemel varen. Hij is daar bij de Vader en daar moeten wij ook zijn, want dat is onze bestemming, maar de aarde is onze bestemming niet, wij zullen daar echter niet komen, om niets te doen, maar om daar vruchtbaar te worden, om daar gaan te gaan functioneren.

Wij gaan nu zien, dat de komst van Jezus voor zijn Gemeente moet zijn voorafgegaan aan zijn Komst voor Israël en de volken. In Zach. 14 vers 3 en 4a lezen wij "Dan zal de Here uittrekken, om tegen die volken te strijden, zoals Hij vroeger streed ten dage van den krijg; zijn voeten zullen te dien dage staan op den Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt aan de oostzijde". (Voor Israël en de volken zal Hij dus komen op de Olijfberg). En in vers 5b: "En de Here, mijn God, zal komen, alle heiligen met Hem". Hij komt dan niet alleen, maar met Zijn Gemeente, de heiligen. Dit wordt ons ook bevestigd in het Nieuwe Testament, in Col. 3 vers 3 en 4, wat alleen voor de Gemeente geldt: "Want gij zijt gestorven en uw leven is verborgen met Christus in God. Wanneer Christus verschijnt (voor Israël en de volkenwereld), die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid". Het is heel logisch, dat wij dan tevoren die heerlijkheid ontvangen moeten hebben, want anders kunnen wij niet in heerlijkheid verschijnen en bij Hem zijn; en als wij bij Hem zijn, moeten wij ook Zijn heerlijkheid ontvangen hebben, wat niet van elkaar los te maken is. De oude vertaling zegt: "Wanneer Christus geopenbaard wordt, die ons leven is". En dat is eigenlijk veel duidelijker, want het gaat hier om de openbaring van Christus aan een verblind Israël en de volkenwereld. Zij zullen dan zien, in Wien zij gestoken hebben. De goede vertaling van de grondtekst zou zijn, dat wij met Hem te voorschijn zullen komen. Ziet u het verband? Nu is de Gemeente verborgen, want de Gemeente komt nu niet openbaar. Zoals de Here Jezus verborgen is voor Israël en de volken, zo is ook de Gemeente een verborgenheid. Daarom is zij ook een Bruid, een gesluerde. Niemand weet, wie de Bruid is, want daar is die sluier voor en deze komt pas open op de dag van de vereniging. De Gemeente is een verborgenheid, zoals wij in veel

Schriftplaatsen vinden. Ons leven is met Christus verborgen in God en wanneer Christus verschijnt, die ons leven is, zullen wij met Hem geopenbaard worden. De Gemeente komt niet openbaar, voordat de Heer openbaar komt, want de Bruid komt pas openbaar aan de zijde van haar Bruidegom, en dan is zij geen Bruid meer, maar de Vrouw des Lams. In Openb. 19 vinden wij hetzelfde, want daar zien wij, hoe Jezus Christus wederkomt op deze aarde voor Israël en de volken op het witte paard, als de Koning der koningen en achter Hem, gezeten op witte paarden, de Vrouw des Lams, de Gemeente, die bekleed zijn met de witte klederen en dat zijn de rechtvaardige daden der koningen. Hij komt dus op de Olijfberg voor Israël en de volken en dat vinden wij ook in Hand. 1 vers 11, waar staat, als Jezus van de Olijfberg ten hemel gevaren is en zij Hem nastaarden, dan zeggen de engelen: "Galilese mannen, wat staat gij daar en ziet op naar den hemel ? Deze Jezus, die van u opgenomen is naar den hemel, zal op dezelfde wijze wederkomen, als gij Hem ten hemel hebt zien varen". Misschien vindt u het moeilijk te verstaan, dat het hier gezegd wordt tegen de apostelen; maar wij moeten het verband goed in ogenschouw houden, daar het in verband staat met hun laatste vraag, die wij in vers 6 vinden: "Zij dan, die daar bijeengekomen waren. vroegen Hem en zeiden: Here, herstelt Gij in dezen tijd het koningschap voor Israël"? Het is dus in verband met de vraag over het herstel van het koningschap, en als Hij wederkomt voor Israël en de volken op de Olijfberg, dan wordt het koningschap opgericht. Nu gaan wij naar een volgend punt. Bij de komst voor de Gemeente, zal alleen de Gemeente Hem zien en niemand anders. Dit vinden wij in Hebr. 9 vers 28: "Zo zal ook Christus, nadat Hij Zich eenmaal geofferd heeft om veler zonden op Zich te nemen, ten tweeden male zonder zonde aanschouwd worden door hen, die Hem tot hun heil verwachten". Willen wij dit goed verstaan, dan moeten wij dit zien in de schaduwdienst, die God aan Israël gegeven heeft. De grote verzoendag was de enige dag, dat de hogepriester het heilige der heiligen mocht binnenkomen om verzoening te doen met het bloed; maar het ontgaat de meesten, dat de hogepriester op die dag tweemaal het heiligdom inging en tweemaal er uitkwam en dat hij met twee verschillende soorten bloed voor verzoening het heiligdom inging. Als de grote verzoendag aanbrak, kwam de hogepriester en moest eerst een ram slachten voor zich en zijn huis; want de hogepriester in het Oude Verbond was een zondig mens, en met het bloed van die ram, die dus geslacht werd in de voorhof en op het brandofferaltair gebracht, ging de hogepriester met de schaal met bloed, met het reukwerk en het vuur, het heiligdom in door het heilige heen achter het voorhangsel het heilige der heiligen binnen. Hij gooide eerst het reukwerk op het vuur, zodat er een wolk van reuk kwam; dan moest hij het bloed zevenmaal sprengen vóór en ook op het verzoendeksel. Als hij daarmee klaar was, dan had hij verzoening gedaan voor zichzelf en voor zijn huis. Hij kwam dan uit het heiligdom en verenigde zich met zijn priesters (zijn huis) en kwam met zijn priesters weer in de voorhof, waar het volk stond te wachten, dat in die tijd vergaderd was. Nu werd over de twee bokken het lot geworpen, dat aanwees, welke bok als zoenoffer geslacht moest worden voor het volk. Dat bloed werd weer door de hogepriester ingebracht in het heilige der heiligen, nu tot verzoening voor het volk.

Jezus Christus vervult alles, want er zal geen tittel of jota van de wet vergaan. Daarom is Hij eerst gekomen, niet om voor Zichzelf (want Hij is de volmaakte), maar om voor Zijn huis verzoening te doen, en in Hebr, 3 vers 6 staat: "Zijn huis zijn wij. De Gemeente is dus Zijn huis en Hij heeft Zichzelf geofferd, waarmee Hij in één offerande alle offeranden van Israël vervuld heeft. Maar eerst heeft Hij verzoening gedaan voor Zijn huis (die priesters zijn) en met dat bloed is Hij nú binnengegaan in

het Heilige der Heiligen, waar Hij nog steeds is om Zijn huis te reinigen en te heiligen. Als Hij daarmee klaar is, komt Hij eruit (en dat wordt hier bedoeld), om Zich met Zijn huis te verenigen; en dit is de komst voor Zijn Gemeente. Als dat plaatsgevonden heeft en die Gemeente in heerlijkheid is, dan komt Hij met die Gemeente terug in de voorhof. De voorhof is de aarde, het heilige zijn de hemelen en het heilige der heiligen is boven de hemelen verheven, waar Gods troon is. Hij komt dan terug in de voorhof en daar is het volk vergaderd. Daarom wordt Israël vandaag vergaderd en wij gaan naar de laatste fase toe en wee degenen, die zich dan niet laten verzoenen, want die zielen zullen uit hun volk uitgeroeid worden. Jezus komt dan om verzoening te doen voor zijn volk en voor de volken, die deze verzoening willen aan grijpen. Dan wordt Hij natuurlijk niet opnieuw geofferd, want in dat ene offer heeft Hij ook het offer van die bok al gedragen. Zo wordt Jezus dus Hogepriester voor Israël en de volken en allen, die nog tot geloof zullen komen. Als Hij komt voor de Gemeente, zal alleen de Gemeente Hem zien. Er staat in Hebr. 9 vers 28: "zo zal ook Christus ten tweeden male zonder zonden aanschouwd worden"; maar, dit is een heel ongelukkige vertaling, want Hij is nooit met zonden gezien, want Jezus heeft nooit zonde gekend; maar hier wordt bedoeld, dat Zijn komst voor ons niet meer met zonde te maken heeft, want Hij heeft ons dan volledig van de zonde verlost. Zijn eerste komst had wel met onze zonden te maken, want daar is Hij toen voor gestorven, maar als Hij nú komt voor hen, die Hem tot hun heil verwachten, heeft het niets meer met zonden te maken. Halleluja, want dan zullen wij werkelijk zondeloos zijn! In zijn volbrachte offer is alles heerlijk vervuld.

Nu komen wij aan een heel belangrijk punt en dat is het verschil in tijd. Ook dit kunnen wij in tweeën indelen. Ten eerste; als Jezus komt voor de Gemeente, is dat bij het begin van de dag van de Here Jezus Christus. Dit is een dag, die aan de dag des Heren voorafgaat. Hierdoor ontstaat de meeste verwarring, omdat men altijd denkt, dat de dag van Jezus Christus en de dag des Heren dezelfde dag is, maar het zijn twee opeenvolgende dagen. Wij weten, dat wij nu in het laatste der dagen leven, die begonnen zijn, toen de Heilige Geest op de Pinksterdag uitgestort werd. Wij leven nu in de dag des heils, die nu al bijna tweeduizend jaar duurt, ook wel aangeduid wordt als het aangename jaar des Heren of de dag der genade. In deze dag des heils vergadert God een volk voor zijn naam uit alle natiën, de Ecclesia, de Gemeente van Christus en van God. Als de Heer daarmee klaar is, dan is de dag des heils om en begint de dag van Jezus Christus, die te onderscheiden is van de dag des Heren, die heel iets anders is. Nergens wordt in het Nieuwe-Testament geleerd, dat de Gemeente moet uitzien naar de dag des Heren, maar wel, dat die dag des Heren aanbreekt voor allen, die ongehoorzaam zijn. De Gemeente moet uitzien naar de dag van Jezus Christus, en dat is de dag, dat Hij het loon ontvangt voor Zijn kruislijden en dat Hij de eerste vrucht van Zijn kruislijden in ontvangst neemt, Zijn Bruid, de Gemeente, Zijn Lichaam, waarin Hij Zich zelf vermenigvuldigt en verheerlijkt. Dit willen wij eerst uit de Schrift nagaan. In 1 Cor. 1 vers 7 en 8 zegt Paulus "zodat gij ten aanzien van geen enkele genadegave te kort komt, terwijl gij uitziet naar de openbaring van onzen Here Jezus Christus. Hij zal u ook bevestigen ten einde toe, zodat gij (Gemeente) onberispelijk zult zijn op den dag van onzen Here Jezus Christus". Niet op de dag des Keren, maar op de dag van onze Here Jezus Christus dat is de dag van Zijn en onze glorie. Deze dag begint dus, als Hij' komt voor Zijn Gemeente. In 2 Cor. 1 vers 14 staat: "Gelijk gij reeds ten dele van ons hebt begrepen: dat wij uw roem zijn, evenals gij de onze op den dag van onzen Here Jezus". Ja, op die dag, als de Heer komt voor de Gemeente, krijgen wij eerst allen het verheerlijkte lichaam en worden bijeen vergaderd en krijgen loon en kroon voor

de rechterstoel, waar alles openbaar komt. Naar deze dag ziet de Gemeente met vreugde en verlangen uit, want dat is een dag van heerlijkheid. In de brief aan de Philippenzen vinden wij deze dag driemaal genoemd. Eerst in Phil. 1 vers 5 en 6: "Wegens uw deel hebben aan de prediking van, het evangelie, van den eersten dag af (de dag, dat zij het evangelie hoorden) tot nu toe (de dag des heils is nog, steeds aan de gang). Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten, tot den dag van Christus Jezus". Er staat dus niet: tot de dag des Heren, maar: tot de dag van Christus Jezus, Dan heeft Hij Zijn hogepriesterlijk werk voleindigd aan heel zijn Gemeente en komt Hij om haar in de heerlijkheid te brengen. Dit lezen wij nog eens in vers 9 en 10: "En dit bid ik, dat uw liefde nog steeds meer overvloedig moge zijn in helder inzicht en alle fijngevoeligheid om te onderscheiden, waarop het aankomt. Dan zult gij rein en onberispelijk zijn tegen den dag van Christus". Dus ook hier niet de dag des Heren. Verder staat in Phil. 2 vers 16: "Gij schijnt als lichtende sterren in de wereld, het woord des levens vasthoudende, mij ten roem tegen den dag van Christus. Wat een heerlijke dag is dat, en deze zal voor de Gemeente een dag van verkwikking en heerlijkheid worden! Nergens vinden wij in de Schrift, dat de Gemeente moet wachten op de dag des Heren, die toorn en verdrukking gaat brengen, maar integendeel, dat wij mogen uitzien naar de dag, die ons verkwikking zal brengen, die aan de dag des Heren voorafgaat. Laat ons zien, wat Paulus ons moet leren in Rom. 2 vers 7: "Hun, die, in het goetdoen volhardende, heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken, het eeuwige leven". Dan zegt hij verder in vers 10: "Maar heerlijkheid, eer en vrede over ieder, die het goede werkt, eerst den Jood en ook den Griek". Dit zegt hij in tegenstelling met de anderen, wat wij in vers 5 lezen: "Maar in uw weerbarstigheid en "onboetvaardigheid (degenen, die zich niet willen bekeren) van hart, hoopt gij u toorn op tegen den dag des toorns en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods". De dag des toorns is niet de dag des Heren, Wat is de dag des Heren? Als voor de Gemeente de dag van Jezus Christus aanbreekt, krijgt de Gemeente allereerst het heerlijke opstandingslichaam; dan verenigt Hij die Gemeente met Zich in de luchtlagen en wordt zij daar geopenbaard voor zijn rechterstoel en Jezus brengt haar dan in het Vaderhuis, waar zij voor eeuwig met Hem verbonden wordt, en zij direct met Hem in een wonderbare werking en functie treedt. Deze dag eindigt, als Jezus Christus met de Zijnen terugkomt op aarde voor Israël en de volkenwereld, en dan breekt de dag des Heren aan, Nú hebben wij de dag des heils, en deze zal eindigen, als Jezus komt om de Gemeente tot Zich op te nemen, dan begint dus de dag van Jezus Christus, die eindigt, als wij met Hem terugkeren op de aarde voor Israël en de volken en dan begint de dag des Heren, die duizend jaar duurt, want de dag des Heren is het Koninkrijk. Wanneer deze dag begint en eindigt, vinden wij heel nauwkeurig in de Schrift vermeld.

En wat is nu de dag des toorns? Nu leven wij dus in de dag des heils en als de Here komt voor Zijn Gemeente, breekt voor de Gemeente de dag van Jezus Christus aan, maar voor Israël en de volken begint dan de dag des toorns en der wrake, zoals Jesaja zegt. Dit is een dag van gericht en die eindigt als Jezus Christus met de Zijnen komt om Zijn Koninkrijk op aarde op te richten. In de dag der wrake komt de antichrist aan het bewind en komt dus ook de grote verdrukking, die over de wereld komt, maar vooral voor Israël. Dit zou allemaal uit de Schrift aan te tonen zijn, maar de tijd daartoe ontbreekt. De Gemeente is niet tot toorn gesteld. Als de dag des heils om is, begint voor de Gemeente de dag van Christus, maar voor Israël en de volkenwereld begint dan de dag der wrake, die overgaat in de dag des Heren. De dag van Jezus Christus en de dag der wrake lopen dus parallel. Dat vinden wij b. v.

in 1 Thess. 1 vers 9 en 10: "Want zelf verhalen zij van ons, hoe wij bij u ontvangen zijn en hoe gij u van de afgoden tot God bekeerd hebt, om den levenden en waarachtigen God te dienen, en uit de hemelen zijn Zoon te verwachten (de komst voor de Gemeente), dien Hij uit de doden opgewekt heeft, Jezus, die ons verlost van den komenden toorn. Hij komt dus Zijn Gemeente weghalen vóór de dag des toorns, die voor de wereld aanbreekt. Voor de Gemeente wordt het een verkwikking, als de dag van Jezus Christus aanbreekt, maar voor de wereld brengt de dag der wrake verdrukking. In de dag des toorns valt inderdaad de grote verdrukking, maar de dag des toorns duurt langer, want, deze begint al direct, nadat de Gemeente weggenomen is. De laatste periode van drie en een half jaar van de dag des toorns, is de grote verdrukking. Wij zien dus, dat Jezus ons verlost van de komende toorn, in tegenstelling met hen, die weerbarstig zijn, want zij hopen toorn voor zich op tegen de dag des toorns en der openbaring van het rechtvaardig oordeel Gods. De onbekeerlijken hopen zich toorn op, die zij krijgen op de dag des toorns, terwijl de Gemeente, die Hem gehoorzaam is, wordt toebereid voor de heerlijkheid en krijgt de verkwikking. Dit vinden wij ook in 1 Thes. 5 vers 9: "Want God heeft ons (Gemeente) niet gesteld tot toorn, maar tot het verkrijgen van zaligheid door onzen Here Jezus Christus". Maar voor de wereld zal het zijn verdrukking en benauwdheid, en nochtans is het niet om hen te verderven, maar opdat zij daardoor nog tot bekering zouden komen. Hierin zien wij heel duidelijk het verschil tussen deze twee dagen. In 2 Thess, 2 vers 1 en 2 staat: "Maar wij verzoeken u, broeders, met betrekking tot de komst van onzen Here Jezus Christus en onze vereniging met Hem (dit is de komst voor de Gemeente, want dan worden wij met Hem verenigd), dat gij niet spoedig uw bezinning verliest of in onrust verkeert, hetzij door een geestesuiting (valse "profetie), hetzij door een prediking (dat horen wij vandaag veel, dat de Gemeente door de grote verdrukking moet, en dat zij voor de dag des Heren staat; maar deze dwalingen zijn niet vreemd, want die werden in Paulus dagen al gepredikt om verwarring te stichten), hetzij door een brief, die van ons afkomstig zou zijn (de vijand schroomde niet om met het handschrift van Paulus te ondertekenen), alsof de dag des Heren reeds aanbrak". Paulus hele betoog is, dat, als die dag des Heren aanbreekt, wij al met Hem verenigd zijn en dan behoeven wij voor die dag ook niet bang te zijn, want dan zullen wij zelfs met Hem oordelen. Weet u, waardoor die grote verdrukking komt? Doordat de Gemeente in heerlijkheid is opgenomen, wordt satan onder onze voeten gelegd en onttroond. Dat is de machts-overgave, waar wij nu nog op wachten. De satan is nu nog de vorst dezer wereld en dat blijft hij, totdat Christus komt om Zich met de Gemeente te verenigen, en dan vindt de machts-overname plaats. Dan brengt Jezus de Gemeente binnen en komen wij met Hem in de troon en wordt satan onttroond, doordat hij met zijn demonen uit de luchtlagen geworpen wordt en zo onder onze voeten gelegd. Dan komt satan op de aarde, en dat wordt de grote verdrukking. Deze machts-overname is het geweldige, dat wij in Openb. 4 en 5 lezen. Naast het grote werk Gods op Golgotha's kruis en bij Jezus opstanding, is Openb. 4 en 5 wel het grootst, want dan vinden wij het doel, n.l de machts-overname, de onttroning van satan, waar wij al zo lang op wachten, daarom bidden wij: "Uw Koninkrijk kome". Paulus zegt in Rom. 16 vers 20: "God nu des vredes zal weldra den satan onder uw voeten vertreden (in de Oude Vertaling staat "verpletteren"). Satan weet, dat dan zijn tijd voorbij is, want dan wordt hij uit de luchtlagen geworpen en begint de grote verdrukking. Nooit kan de grote verdrukking dus aanbreken, als de Gemeente nog hier is, en de satan nog de vorst van deze wereld en de god van deze eeuw is. Als de Gemeente weggenomen is, is het afgelopen met hem, en als wij dit verband zien, zien wij ook, waarvoor wij geroepen zijn en waarvoor wij klaar

moeten komen. Het is een verschrikkelijke toestand in deze wereld en honderdduizenden dreigen voor goed weg te zinken. Kijk alleen maar eens naar het opkomende geslacht en daar kunnen wij praktisch niets meer aandoen. Wij trachten door getuigenissen nog enkelen te redden en wat bereikt men tenslotte? Daarom bidden wij des te meer: "Kom haastig Here Jezus", want dán wordt de vorst dezer wereld onttroond. En de Geest en de Bruid zeggen: "Kom", opdat wij met vruchtbaarheid kunnen gaan werken, want nu werken wij met onvruchtbaarheid. Paulus zegt in Rom. 8 vers 22 "Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensnood is". En in vers 20 staat: "Want de schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen". En dit alles wacht op het openbaar worden der zonen Gods (vers 19b). Daar gaat het om en daarnaar verlangen wij en daarom bidt Gods Geest met steeds dieper verlangen in ons en zucht: "kom haastig Here Jezus, omdat dan aan deze ellende in de wereld een einde komt". Wij zijn geroepen als Zijn Lichaam en Hij kan niet eerder ingrijpen, dan totdat Zijn Lichaam bij Hem is; want door Het Lichaam zal Hij de heerlijkheid gaan openbaren.

De dag van de Here Jezus Christus is niet een nieuwe bedeling. De Schrift kent verschillende tijdsbedelingen. Wij loven nu in de bedeling der genade, die begonnen is na het kruis, en Jezus opstanding en de uitstorting van de Heilige Geest. Daarvoor hadden wij de bedeling van de wet. Als deze bedeling der genade om is, dan komt er weer een nieuwe tijdsbedeling, en dat is de dag des Heren, die duizend jaren duurt. De dag van Jezus Christus is dus geen nieuwe bedeling, want wij vinden in de Schrift, dat elke tijdsbedeling Gods wordt afgesloten door een bepaald gericht. Maar de dag des Heren, die alleen voor de Gemeente is, is de afsluiting van deze genadebedeling voor de Gemeente. Het is de heerlijke afsluiting voor de ware gelovigen, die in deze genadebedeling . aangeworven zijn, n. l, de Bruid des Lams. Het is dus geen tijdsbedeling, maar een afsluiting.

Parallel met de dag van Jezus Christus, die dus uitsluitend voor Christus en zijn Gemeente is, loopt de dag der wrake Gods, en dat is een periode van oordelen en gerichtens Gods. Dat is de afsluiting van deze genadebedeling voor allen, die ongehoorzaam gebleven zijn aan het evangelie Gods en Jezus Christus niet waarlijk hebben aanvaard als hun Heer. Deze twee dagen lopen dus parallel en vormen samen de afsluiting van deze genadebedeling. De dag van Jezus Christus is voor de Gemeente een verkwikking, maar de dag der wrake, die daar aan parallel loopt, is voor de ongehoorzamen een af-der genadebedeling door Gods gerichtens, die eindigen in het gericht over Israël en de volken bij de terugkomst van Jezus Christus met de Zijnen op aarde, waarmee dan de dag des Heren een aanvang neemt, als een nieuwe bedeling, en wordt het Duizendjarig Vrederijk opgericht. Dit staat in vele Schriftplaatsen zeer nauwkeurig aangegeven. Wanneer zal nu de afsluiting van deze genadebedeling komen voor ons, die geloven? Dit zal plaatsvinden, als de Gemeente, die van tevoren door God gekend is, in haar geheel uitgeroepen zal zijn uit Israël en de volken-wereld. Dit vinden wij het eerst vermeld in Joh, 14, als Jezus tot Zijn discipelen spreekt. Maar ik wijs u er tevens op, als Jezus spreekt over Zijn wederkomst voor Israël en de volkeren, dat Hij dit doet in het openbaar, zoals Zijn hele rede op de Olijfberg in Matth. 24. Men wil altijd zo graag deze zien, als handelende over Zijn wederkomst voor de Gemeente, maar die wordt er helemaal niet in gevonden, want het gaat hier om Zijn wederkomst voor Israël en de volken, wat Hij is het openbaar uitspreekt. Over Zijn komst voor de Gemeente spreekt Jezus in besloten kring, als Hij aan de Avondmaalstafel zit. Daarom zijn de hoofdstukken van Joh. 13 tot 17 zo belangrijk want daar spreekt Jezus alleen tot Zijn Gemeente. Dit was aan de Avondmaalstafel, het laatste Pascha, waar het lam geslacht en

geeten werd in het huis, en daar spreekt Hij, dat Hij niet meer van de wijn zal drinken, tot op dien dag, dat Hij die nieuw zal drinken in het Koninkrijk Zijns Vaders (Matth. 26 vers 29). En daar spreekt Hij ook over de Trooster die zal komen en over Zijn komst alleen voor de Gemeente. Aan de Avondmaalstafel zegt Hij in Joh. 14 vers 1 - 5: "Uw hart worde niet ontroerd, gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis Mijns Vaders (de Gemeente) zijn vele woningen anders zou Ik het u gezegd hebben. Want Ik ga heen om u plaats te bereiden wanneer Ik heengegaan ben en u plaats bereid heb, kom Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat ook gij zijn moogt, waar Ik ben". Wanneer komt dus de Heer voor Zijn Gemeente? Wanneer Hij voor allen de plaats bereid heeft, wanneer Hij dus met Zijn Hoge-priesterlijk werk voor de Gemeente klaar is en het laatste lid toegevoegd is, zodat het hele huis compleet is, bestaande uit volle woningen. Verstaan wij dit? Elk kind van God is een woning van de Heilige Geest. Paulus zegt in 1 Cor. 6 vers 19: "Weet gij niet, dat uw lichaam een tempel is van den Heiligen Geest. Al deze woningen vormen tezamen het huis. Dit is wonderbaar! Het Hoge-priesterlijk gebed spreekt Jezus ook aan de Avondmaalstafel. Hierin zegt Hij in Joh. 17 vers 9: "niet voor de wereld bid Ik u", maar voor hen, die Gij Mij gegeven hebt", Dit hele gebed is, dat de Gemeente zal weten, wat Hij nu als Hoge-priester doet. Die tafel is het centrum van het huis en daar heeft de gemeenschap plaats. Dit gebed loopt in vers 24 uit: "Vader, hetgeen Gij Mij gegeven hebt Ik wil, dat, waar Ik ben, ook zij bij Mij zijn, om Mijn heerlijkheid te aanschouwen, die Gij Mij' gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad vóór de grondlegging der wereld".

In Hand. 15 vers 14 lezen wij "Mannen broeders, hoort naar mij! Simeon heeft uiteengezet, hoe God van meet aan er op bedacht geweest is een volk voor Zijn naam uit de heidenen te vergaderen". Dit volk uit de heidenen voor Zijn naam met nu vergaderd worden. Nu roept God door Zijn Geest en door de prediking van het evangelie de Bruidsgemeente er uit en die moet tenslotte vergaderd worden: en dat is de opname. Nu is er al een toe vergadering en die krijgt zijn bekroning in de letterlijke toe vergadering bij de Heer, als Hij komt voor de zijnen. Rom. 11 vers 25 zegt: "Want broeders, opdat gij niet eigenwijs zoudt zijn, wil ik u niet onkundig laten van dit geheimenis: een gedeeltelijke verharding is over Israël gekomen, totdat de volheid der heidenen binnengaat, en aldus zal gans Israël behouden worden". De volheid der heidenen moet binnengaan en dat moet gebeuren, vóórdat Israël tot het licht gaat komen. Wij zien, hoe de zaak vandaag dringt, want Israël wordt wel vergaderd in het land, maar is nog steeds blind en zal nooit tot bekering komen, zolang de Gemeente niet binnengegaan is, want dit is de volgorde Gods. Daar het nu dringt voor heel Israël en de volkenwereld, die in een verschrikkelijke noog????gaan komen, en wij de afval reeds om ons heen zien, begrijpen wij ook, hoe de tijd spoedig daar is, dat de Gemeente verenigd moet worden en dan ook binnen zal gaan in de plaats, die de Heer voor haar bereid heeft. Wij lezen ook nog in Phil. 1 vers 6, dat Paulus zegt: "Hiervan toch ben ik ten volle overtuigd, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit ten einde toe zal voortzetten tot den dag van Christus Jezus". Jezus zet Zijn werk voort, totdat het voleindigd is en dan breekt de dag van Jezus Christus aan. Dan gaat de Gemeente in, door Hem geheiligd en tot volheid gebracht. Dit geweldige ogenblik, dat de Here Jezus Zijn Gemeente weg komt nemen van deze aarde, vindt in ieder geval plaats vóór de ure der verzoeking. Dit leert ons Openb. 3 vers 10: "Omdat gij het bevel bewaard hebt om Mij te blijven verwachten, zal ook Ik u bewaren, voor de ure der verzoeking, die over de gehele wereld komen zal, om te verzoeken hen, die op de aarde wonen. Ik kom spoedig, houd vast wat gij hebt, opdat niemand uw kroon neme". De Heer belooft hier duidelijk

aan de Gemeente, die Hem verwacht, de ware Bruid, dat Hij hen zal bewaren voor de ure der verzoeking.

Wat is deze ure der verzoeking? Het gaat er hier niet om, dat de Heer Zijn Gemeente wegneemt vóór de grote verdrukking, want dat moet, daar de grote verdrukking nooit kan beginnen, zolang de Gemeente nog hier op aarde is, omdat de grote verdrukking juist komt, doordat de Gemeente weggenomen zal zijn. Maar vóór de grote verdrukking komt nog de ure der verzoeking. Hei is belangrijk dit te weten. We hebben reeds gezien, dat als de Here Jezus Christus Zijn Gemeente wegneemt bij het begin van de dag van Jezus Christus, dan de machtsovername plaats vindt met het gevolg, dat satan met zijn demonen en boze geesten uit de luchtlagen op de aarde geworpen wordt door Jezus Christus met Zijn Gemeente. Dan begint hier op aarde de ure der verzoeking, waarmee de laatste jaarweek van Daniël begint, De ure der verzoeking valt in de eerste drie en een half jaar daarvan, terwijl de grote verdrukking in de laatste drie en een half jaar zal plaats hebben. In de ure der verzoeking zal de opkomst van de antichrist plaats vinden, van de verleidende macht, die zo ontzettend verleidend is, dat allen, die Christus niet kennen en de waarheid niet waarachtig liefhebben, verleid zullen worden. En nu zal de Here Jezus de Gemeente ook nog voor de ure der verzoeking wegnemen en waarom? De Schrift leert ons, dat die verleidende macht, die van uit de duivel komt (want God verleid niet), geen baan kan breken en niet tot deze verschrikkelijke verleiding kán komen, zolang de weerhoudende macht van de volheid van de Heilige Geest hier in de Gemeente aanwezig is. Dit willen wij uit enkele Schriftplaatsen zien. In Luc. 21 vers 34 spreekt Jezus ook van deze ure, die komt "Zie toe op uzelf, dat uw hart nimmer bezwaard worde door roes en dronkenschap en zorgen voor levensonderhoud, en die dag niet plotseling over u kome, als een strik. Want hij zal komen over allen, die gezeten zijn over het oppervlak der ganse aarde. Waakt te allen tijde, biddende, dat gij in staat moogt wezen te ontkomen aan alles, wat geschieden zal, en gesteld te worden voor het aangezicht van den Zoon des mensen". Wij zien, dat er een strik komt. Dat is de verleidende macht, die God toelaat. Wij vinden hem ook beschreven in 1 Thess. 5 vers 2 en 3, waar wij lezen: "Dat de dag des Heren zó komt, als een dief in den nacht. Terwijl zij zeggen (allen, die Christus nog niet kennen): Het is alles vrede en rust, overkomt hun, als de weeën een zwangeren vrouw, een plotseling verderf, en zij zullen geenszins ontkomen". Wij zien dus, dat er een valse vrede en rust komt. Niet de vrede, die Jezus Christus aangebracht heeft, maar een vrede, die van de andere kant komt en waar vandaag de volkenwereld zo voor ijvert :o.a. de UNO en de Oecumene. De ware Gemeente is de dwarsbomer en daarom mislukken alle plannen nog bij de volken. Maar, als de Gemeente weg is, dan zal alles gelukken. Dan komt men tot een soort vergelijk, waar de wereld naar verlangt, wereldregering, wereldvrede, wereldrust, wereldkerk, waarin alles een plaats kan hebben, en allen broeders worden. Dit is de ure der verzoeking, die komt. Ziet u hem niet komen? Velen lopen erin. Het verbaast me, dat mensen, van wie je dacht, dat het levende christenen waren, achter Rome aanhollen en het is tot hun verderf. Het is een ure der verleiding, die steeds groter wordt. In 2 Thess. 2 vers 9 lezen wij: "Daarentegen is diens komst (de komst van de antichrist) naar de werking des satans met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen". Hij komt met: krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen en dit zijn precies dezelfde drie, die wij bij Hand. 2 vers 22 vinden, toen de Heilige Geest werd uitgestort: "Mannen van Israël, hoort deze woorden: Jezus, den Nazareeër, een man, u van Godswege aangewezen door krachten, wonderen en tekenen, die God door Hem in uw midden verricht heeft". Wij hebben hier te doen met de uitstorting van een verderfelijke,

verleidende geest, omdat zij de waarachtige Geest niet willen aanvaarden; die Geest, die een gekruisigd leven met de opstandingskracht van Christus wil geven.

De Christus kwam van Godswege met krachten, wonderen en tekenen en de antichrist komt ook met krachten, wonderen en tekenen, die de satan door hem verricht, Satan doet in alles God na, en daarom moeten wij wakende zijn, omdat ook vandaag wonderen, krachten en tekenen gebeuren, die niet altijd van God zijn, maar van een andere geest, de verleidende geest, kunnen zijn. Aan de vruchten zullen wij ze kennen en niet aan de wonderen, krachten en tekenen. Als men daarbij in het vlees kan leven en dit vlees kan blijven koesteren, dan weten v/ij wel, hoe laat het is. Het kruis en de opstanding moet centraal staan,

Wij gaan terug naar 2 Thess. 2 vers 9 - 12: "Daarentegen is diens komst (de antichrist) naar de werking des satans (want zoals God door Jezus werkt, zo werkt de satan door de antichrist) met allerlei krachten, tekenen en bedrieglijke wonderen en met allerlei verlokkenende ongerechtigheid (de ure der verzoeking) voor hen, die verloren gaan, omdat zij de liefde tot de waarheid niet aanvaard hebben, waardoor zij hadden kunnen behouden worden. En daarom zendt God hun een dwaling, die bewerkt, dat zij de leugen geloven, opdat allen worden geoordeeld, die de waarheid niet geloofd hebben". Hier zien wij duidelijk deze ure der verzoeking. Nu zegt de Heer, dat Hij Zijn Gemeente weg zal halen vóór die ure der verzoeking. Dat kan niet anders, want dat wordt ons hier ook uitgelegd in de voorgaande verzen van dit hoofdstuk, vanaf vers 6; "En gij (Gemeente) weet thans wel, wat hem (de, zoon des verderfs, de antichrist) weerhoudt, totdat hij zich openbaart op zijn tijd". Zoals Christus geopenbaard werd op Gods tijd, zo wordt de antichrist ook geopenbaard op Gods tijd, als God het toelaat, want God regeert. De duivel kan niet komen, wanneer hij wil. Ik ben er van overtuigd, dat de duivel van Judas al een antichrist had willen maken, maar dat kon niet, omdat het zijn tijd nog niet was. Ik ben er van overtuigd, dat de duivel van Nebukadnesar al een antichrist had willen maken, maar er was een wachter in de hemel, die hem met krankzinnigheid sloeg, zodat hij zeven jaar krankzinnig bleef. Dit zijn de zeven jaren, die straks aan de antichrist zullen komen. Zoals Nebukadnesar het hoofd van Babel was, zo, zal de antichrist het hoofd van het laatste Babylon zijn, het grote wereldrijk, dat komt en dat tevens parallel loopt met de afvallige wereldkerk, de hoer. Wat zien wij hier vanaf vers 6 ? "En gij weet thans wel, wat hem weerhoudt, totdat hij zich openbaart op zijn tijd. Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking". Natuurlijk werkt de duivel in het geheim en zijn er reeds velen antichrist geworden, maar zij kunnen niet tot wereldmacht komen. Vers 7 en 8 zeggen: "Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking, wacht slechts, totdat hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is. Dan zal de wetteloze zich openbaren, dien de Here Jezus zal doden door den adem Zijnsmonds en machteloos zal maken door zijn verschijning als, Hij komt". Wie is deze Hij ? Hij is sterker dan de macht van satan en is nu al bijna twee duizend jaren continu op aarde aanwezig. Dat is niet een gewoon mens, maar dat is de Geest van God. In vers 6 staat: "En hij weet thans wel wat hem weerhoudt ". Hier wordt in het Grieks een onzijdig woord gebruikt, wat in onze vertaling niet uitkomt en dat altijd gebruikt wordt voor de Heilige Geest. In vers 7 staat het "hij" duidelijk als mannelijk, geschreven en dat wordt in het Grieks gebruikt voor de persoon van de Heilige Geest. Het is hetzelfde "hij", waar Johannes van spreekt en zoals de Heilige Geest genoemd wordt door de Here Jezus. Deze Hij is bij machte de macht van de satan te weerhouden. Dit vinden wij in 1 Joh. 4 vers 4: "Gij zijt uit God, kinderkens, en gij hebt hen (de antichristen) overwonnen; want Hij, die in u is, is meerder dan die in de wereld is". Wie is in de wereld? Het is de geest van de duivel, want de wereld is het

lichaam van de duivel. In de Gemeente is de Geest van God en zij is het Lichaam van de Here. Jezus Christus. Wat staat er dus in vers 7 van 2. Thess. 2 "Want het geheimenis der wetteloosheid is reeds in werking; maar wacht slechts totdat Hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd is". Wat vinden wij hier ? Dat de volheid van de Heilige Geest, zoals die op' de Pinksterdag kwam op deze aarde en uitgestort werd over Gods kinderen en hen tezamen doopte tot één Lichaam, op een zeker ogenblik weer weggaat van deze aarde. Dan blijft er een werking van de Heilige Geest over, zoals het was vóór de Pinksterdag. Vaak horen wij, dat er gezegd wordt, dat, als de Gemeente weggenomen is, is de Heilige Geest ook weg, is er kan niemand meer tot bekering komen. Dat kan natuurlijk wél, want de Heilige Geest werkt dan weer, zoals Hij werkte voor de Pinksterdag in het Oude-Testament, en dus ook in de dagen van Jezus en van Johannes de Doper en Zacharia. Maar op de Pinksterdag kwam Hij in een bijzondere volheid woning maken in de Gemeente. Nu staat er duidelijk, dat die Hij, die op het ogenblik nog weerhoudt, verwijderd wordt, en als Hij verwijderd wordt, dan betekent dat, dat Hij de Gemeente mee neemt. Anders zou het Woord van Jezus niet waar zijn, dat de Heilige Geest, die op de Pinksterdag gekomen is, tot in alle eeuwigheid in ons zal zijn en blijven; want de Gemeente is een tempel van de Heilige Geest. Als de volheid van de Heilige Geest straks weggaat, neemt Hij Zijn tempel mee, want dat is het eindwerk van de Heilige Geest. Het hele werk van de Heilige Geest is er op gericht, deze tempel te bouwen, de stenen te vergaderen en tot één huis te maken, te heiligen en straks in heerlijkheid op te nemen, op precies dezelfde wijze, zoals Jezus Christus uit de doden opgewekt is geworden door de Heilige Geest. Er staat duidelijk, dat God Zijn Zoon opwekte door de kracht van de Heilige Geest. Jezus zeide, toen Hij van Zijn lichaam sprak: "Breek deze tempel af en na drie dagen zal Ik hem doen herrijzen". Hoe werd zijn tempel herrezen? Door de kracht van de Heilige Geest. Dat is de eindafsluiting van het werk des Geestes in deze bedeling.

Nu is Hij bezig om die Gemeente te vergaderen, en haar toe te bereiden en als de tijd straks daar is, dan zal Hij die tempel in zijn geheel doen verrijzen. Dan zullen degenen, die in Hem ontslapen zijn, opstaan in een verheerlijkt lichaam, net als Jezus, door de kracht des Heiligen Geestes, want Hoofd en Lichaam zijn gelijk. Zoals Jezus opstond tussen de doden uit in het verheerlijkte Lichaam, zo moeten zijn leden, de Gemeente, ook opstaan tussen de doden uit in het verheerlijkte Lichaam door de kracht van de Heilige Geest; en dan zullen de nog levend overgeblevenen in een punt des tijds veranderd worden. Dan wordt de hele Gemeente in wolken weggenomen. Dit zijn geen letterlijke wolken, die wij aan de hemel zien, maar het is dezelfde wolk als de sjechina en dezelfde wolk, die op de berg der verheerlijking was. Het is een wolk van heiligen, waarin God aanwezig is. In Hebr. 12 staat, dat er een wolk van getuigen rondom ons is. Zo zal de Gemeente als tempel heerlijk verrijzen en door de kracht des Geestes weggevoerd worden. Wij hebben een prachtige afschaduwing in het Oude-Testament. Abraham is een type van God, de Vader, en zoals Abraham zijn eniggeboren zoon moest offeren op de Moria, zo heeft God Zijn eniggeboren Zoon gegeven. Als de Izaak geofferd is en op een wonderbare wijze in het leven blijft, die het beeld is van Christus dood en opstanding, dan wordt het hoofd van Abrahams huis, het type van de Heilige Geest, uitgezonden met tien kamelen, om de bruid aan te werven. Weet u wat een kameel is? Het is de derde letter van het Hebreeuwse alfabet, de gimel. De eerste letter is de Alef, die het beeld is van God. De tweede letter is de Beth, het huis, Jezus Christus, de Zoon. De derde letter is de Gimel en dat is de kameel, die de lasten draagt, het beeld van de Heilige Geest. Die knecht werd niet alleen met de kameel uitgezonden, maar er zijn ook

andere knechten bij, maar die worden amper genoemd. Men zegt altijd, dat het Eliëzer was, maar dit staat er expres niet bij', want de naam van de Heilige Geest kennen wij niet. Deze knecht bidt: Degen, die mij te drinken wil geven en ook mijn kamelen (Gen. 4 vers 44). Hij vraagt niet, dat de knechten te drinken zullen krijgen, maar de kamelen, want die waren hem meer waard, daar die kamelen bijzondere schatten droegen. Ja, de Heilige Geest is gekomen om ons met bruidssieraden te versieren. Wie toe wil geven aan deze volheid en die kamelen dus te drinken wil geven, die is het. Wie het verstaat, versta het! Want deze kamelen zijn de dragers van het volle Woord van God in haar veelzijdige werking. Hoe wordt deze Rebekka naar haar bruidegom gevoerd? Op diezelfde kamelen, die zij te drinken en onderdak had gegeven, en die haar ook de schatten brachten. Zo werd zij door diezelfde kamelen weggevoerd naar de bruidegom. Het is het eindwerk van de Heilige Geest om de Bruidsgemeente naar de Izaäk te brengen. Bij het vallen van de avond gaat Izaäk het veld in, en ontmoet Rebekka als zijn bruid en zo zal bij het vallen van de avond de bruidssluier vallen van de Gemeente, de Bruid des Lams. Zo zien wij het werk van Gods Geest in Zijn volheid. Ik wil u nog op de vervulling wijzen. Het boek de Openbaring is een wonderbaar boek. In hoofdstuk 1, 2 en 3 wordt het tijdstip beschreven, waarin wij nu leven. In Openb. 1 zien wij het Hogepriesterlijke werk van Jezus en in hoofdstuk 2 en 3 de zeven gemeenten, d.w.z. De Gemeente, zolang zij hier op aarde is. Bij het begin van hoofdstuk 4 wordt de Gemeente weggenomen. Hiervoor vinden wij meer dan vijftien bewijzen uit de Schrift zelf, en daar valt niet aan te twifelen. Als de Gemeente in Openb. 4 in heerlijkheid is opgenomen, dan zien wij de machtsovername en dan komt direct op deze aarde het witte paard (Openb. 6 vers 1). Dit is de verleidende macht, die men altijd wil zien als de Christus, die uitgaat, maar die in werkelijkheid, de valse vrede brengt. Bij het openbreken van het eerste zegel (en daar is de Gemeente bij aanwezig in de hemel) zien wij, hoe de verleidende macht uitgaat, die uitloopt op het vreselijke rode paard, waarvan Paulus ook spreekt in 1 Thess. 5 vers 9: "het is alles vrede en rust, overkomt hun. een plotseling verderf_ Op het witte paard volgt het rode paard, die de vrede, die geen vrede is, kwam wegnemen, want die vrede was op menselijke kennis gebaseerd en niet op hetgeen de ware vrede brengt; vrede met God door het bloed des kruises, daar zij dat fundament hebben verworpen. Het is dus een schijnvrede op basis van menselijk kunnen, die geen echte vrede is, maar uitloopt op een verschrikkelijke catastrofe, een wereld omvattende oorlog. Dan komt na het rode paard, het zwarte paard met alle gevolgen van hongersnood en daarna het valse paard met pest en allerlei andere ziekten, die de dood van het vierde gedeelte der mensen op de aarde ten gevolge heeft. Maar dit is dan nog slechts het begin der smarten van Gods gerichten, die over de aarde zullen komen.

Amen.